

Skeligheder, ligger det dog i Forholdets Natur, at man ikke ved den derefter foreskrevne Ansættelse af de paa Jordstykkeernes Indhegning og Opdyrkning anvendte Omkostninger vil kunne naae det tilsigtede Niemed, at forskaffe Besidderne Erstatning for alle de af dem eller deres Formænd foretagne Forbedringer, idet de fleste saadanne Arbejder, saasom Sprængning af Klippeunderlaget, Bandedning, Paaforing af Jord og deslige ere af den Veskaffenhed, at Man ikke efter en længere Aarrækkes Forløb kan danne sig noget klart Begreb om, i hvilken Udstrækning de i sin Tid have været foretagne, eller hvilke Omkostninger de have medført. Det vil heraf være indlysende, at de Besiddere, der enten selv have foretaget betydeligere Forbedringer paa deres Trøer eller hvis Formænd have gjort det, ville, hvis Kjøbesummen nu blev bestemt efter Burdering, blive forholds- mæssig ubelidt stillede imod dem, der Lidet eller Intet have foretaget til Forbedring af deres Trøer. Den Alighed, der kunde fremkomme derved, at en enkelt Trøebesidder paa Grund af Benslæbs- eller andre Forhold i sin Tid havde erholdt sin Trø for en forholdsvis lav Leie, vil vistnok indtræffe sjældnere og til- lige vække langt mindre grundet Misforstøelse, og desuden kan Man vistnok i Reglen stole paa, at Husegaardshænderne, ved at bortleie Trøerne, have taget tilbørligt Hensyn til Jord- bundens naturlige Veskaffenhed og fastsat Leie- afgiftens Størrelse derefter. Men hertil kommer, at disse Trøer ofte hidtil ere afhændede fra Mand til Mand som Eiendom, uden at Au- toriteterne, som derom have været vidende, have oplyst Vedkommende om det rette Forhold, og de Paagældende have derfor ikke uden Grund kunnet antage, at Overdragelsen var fuldkommen retsgyldig, medens de, og navnlig de af dem, som have kjøbt deres Trøer i den seneste Tid, nu, saafremt man vil fordre en Kjøbesum efter Burdering, ville komme til at betale Eiendommene tvende Gange.

Den i Sen foreslaaede Maalestof synes saaledes ikke alene paa en fuldstændigere og sikkrere Maade at forskaffe Besidderne den dem ved den allerhøieste Resolution af 30te Marts

1831 indirekte tilfagte Erstatning for de Om- kostninger, de have maattet anvende paa Trø- ernes Forbedring, men tillige at bevirke en mere ligelig og retfærdig Opløsning af det hele Forhold. Forsaavidt der imod dette For- slag kunde indvendes, at Besidderne i det Hele taget efter samme vilde erholde Trøerne for en altfor ringe Kjøbesum, kan hertil bemærkes, deels at Meningen med den oftnævnte Reso- lution af 1831 aabenbart har været at over- lade Thorshavns fattige Indvaanere disse Jordeiendomme paa billige Vilkaar, deels at Statskassens Indtægter af Husegaard med Tilliggende dog ved den saaledes foreslaaede Ordning vil blive mere end fordoblet.

ad § 4.

Da Hensigten med Lovudkastet er at ordne Forholdet med Trøerne ved Thorshavn saaledes, at de nuværende Besiddere ikke paaføres noget Tab, medens der samtidig dermed fjernes Hin- dringer for Trøernes bedst mulige Benyttelse, har Man ikke troet at burde gjøre kontant Ud- betaling af nogen Deel af Kjøbesummen til Betingelse for Eiendomsrettens Erhvervelse; der- imod bør vedkommende Kjøbere afholde alle ved Overdragelsen medgaaende Omkostninger, der iøvrigt ikke ville blive betydelige, da der ikke benyttes stemplet Papir paa Færøerne.

ad § 5.

Det er allerede tidligere bemærket, at de heromhandlede Trøer ere udstykkede i en meget høi Grad. De færreste Trøer udgjøre mere end et Par Tønder Land og det er derfor i enhver Henseende ønskeligt, at hver Trø kunde samles og holdes samlet som et Hele. Med Hensyn hertil og da Loven af 4de Marts 1837, hvor- ved Udstykning af det private Jordegods paa Færøerne søges indskrænket, ikke finder Anven- delse paa de heromhandlede Eiendomme, er der i denne § givet et almindeligt Forbud mod disse Trøers Udstykning, dog saaledes at der er indrømmet vedkommende Ministerium Be- myndigelse til i enkelte Tilfælde, hvor Saa- dant maatte vise sig ønskeligt, at tillade Af- vigelse fra Reglen.